

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

162. Kullerstads bro, Kullerstads sn, Memmings hd.

Pl. LIII. Fig. 3.

Litteratur: D 8vo 58; W. 10; P. A. Säve, *ATS.* 1, s. 69; *Reseber.* 1861, s. 22, teckn.; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1872, I, s. 15, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 17, teckn.

Runstenen står rest nordost om vägen 12 steg från bron över Kullerstad-bäcken ej långt från kyrkan. Den anträffades under vägen vid västra brofästet på Kullerstad-sidan av bäcken vid brobyggnaden 1856.

Ämnet är svartgnistrig granit. Höjden är 1,64 m, bredden vid foten 97 cm, längs toppens översta slinglinie 70 cm. Slingans bredd 8 cm.

På stenens yta finnas omkring 15 sådana hål eller punkter, som pläga finnas på hållristningsytor; C. F. Nordenskjöld fann 19 skålformiga fördjupningar, en del ganska grunda, omkring 2 tum (5,9 cm) diameter.

Ristningen är tydlig. Uti **karpi** har **r** bistaven obetydligt krökt och liknar **u**. Mellan **su** och **skal** finnes intet skiljetecken. I **bru** är nedre strecket på **r** lodrätt. Uti **ian** efter **bru** + är bistaven på **n** avglömd av ristaren, runan alltså nu **i**, och följes ej av skiljetecken. För **sun** är ristat **sua**. Efter **hakunar** står ett rakt kors.

Inskriften är följande:

Huvudslingan: + hakun + karpi + bru + pasi + ian + su skal + haita + kunas + bru + iai sar +
5 10 15 20 25 30 35 40 45

Bislinga nedifrån uppåt: uar × sua + hakunar +
50 55

Översättning: Hakon gjorde denna bro, och hon skall heta Gunnars bro, och han var son till Hakon.

Jfr hurusom D. II, 130 Harg, Uppl., har inskriften: þorþr · a bro 'Tord äger bron' och broar annars äro uppkallade efter personer: *Knvtsbro* Ög., SRP. n. 2389 m. fl., *Kulsbro* SD. I, 159 (1208; uppkallad efter biskop Kol i Linköping), *Liuvubro* Sm., SD. II, 431 (1304) *Stenolfs bro*, *Stenolf spanga* Sm. SD. II, 503 (1307).

3. Ög. 162. Kullerstad.